

Διατακτικό

1) Δεν αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης η νομοθετική διάταξη κράτους μέλους που επιτρέπει στη διοικητική αρχή να απαγορεύει σε υπήκοο του κράτους αυτού την έξοδο από την εθνική επικράτεια λόγω του ότι δεν έχει εξοφληθεί μια φορολογική οφειλή εταιρίας, της οποίας ένας από τους διαχειριστές είναι ο ενδιαφερόμενος, υπό τη διττή πάντως προϋπόθεση ότι σκοπού του επίμαχου μέτρου είναι η αντιμετώπιση, σε ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις που θα μπορούσαν να οφείλονται στη φύση ή στο ύψος της οφειλής αυτής, μιας πραγματικής, ενεστώσας και αρκούτσας σοβαρής απειλής κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας και ότι με την επιδίωξη της επίτευξης του σκοπού αυτού δεν εξυπηρετούνται αποκλειστικά και μόνο οικονομικοί σκοποί. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν πληρούνται η διττή αυτή προϋπόθεση.

2) Ακόμη και αν υποτεθεί ότι ένα μέτρο απαγόρευσης εξόδου από την επικράτεια, όπως αυτό που επιβλήθηκε στον P. Aladzhon στην υπόθεση της κύριας δίκης, έχει θεσπιστεί υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 27, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, το μέτρο αυτό αντιβαίνει στις προϋποθέσεις που θέτει η παράγραφος 2 του ίδιου αυτού άρθρου,

— αν στηρίζεται μόνο στην ύπαρξη της φορολογικής οφειλής της εταιρίας, της οποίας ένας από τους διαχειριστές είναι ο ενδιαφερόμενος, και θεμελιώνεται αποκλειστικά στην ιδιότητά του αυτή, χωρίς να γίνεται καμία ειδική αξιολόγηση της ατομικής συμπεριφοράς του και χωρίς καμία αναφορά σε οποιαδήποτε απειλή που θα μπορούσε να συνιστά για τη δημόσια τάξη η συμπεριφορά αυτή, και

— αν η απαγόρευση εξόδου από την επικράτεια δεν είναι πρόσφορη να διασφαλίσει την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και βγαίνει πέραν αυτού που είναι απαραίτητο για την επίτευξή του.

Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν έτσι έχουν τα πράγματα στην υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιόν του.

(¹) EE C 317 της 20.11.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2011 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — J. C. van Ardenne κατά Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering

(Υπόθεση C-435/10) (¹)

(Οδηγία 80/987/ΕΟΚ — Προστασία των εργαζομένων σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη — Αποζημίωση λόγω αφερεγγυότητας — Πληρωμή εξαρτώμενη από εγγραφή του ενδιαφερομένου ως προσώπου που αναζητεί εργασία)

(2012/C 25/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

J. C. van Ardenne

κατά

Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Centrale Raad van Beroep — Ερμηνεία των άρθρων 4, 5 και 10 της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (EE ειδ. έκδ. 05/004, σ. 35), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/74/EK (JO L 270, σ. 10) — Έκταση της εγγυήσεως που παρέχεται από τον οργανισμό εγγυήσεως — Εθνική νομοθεσία υποχρεώνουσα τους μισθωτούς να εγγραφούν αμέσως, πριν ζητήσουν την εξόφληση απλήρωτων μισθολογικών απαιτήσεων, ως πρόσωπα που αναζητούν εργασία

Διατακτικό

Τα άρθρα 3 και 4 της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/74/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, αποκλείουν εθνική ρύθμιση κατά την οποία η δυνατότητα των εργαζομένων, των οποίων ο εργοδότης βρίσκεται σε κατάσταση αφερεγγυότητας, να επικαλεστούν στο ακέραιο το δικαίωμά τους να τους εξοφληθούν απλήρωτες μισθολογικές απαιτήσεις, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, εξαρτάται από υποχρέωση εγγραφής τους ως προσώπων που αναζητούν εργασία.

(¹) EE C 317 της 20.11.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Νοεμβρίου 2011 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt Lüdenscheid κατά Christel Schriever

(Υπόθεση C-444/10) (¹)

(ΦΠΑ — Έκτη οδηγία — Άρθρο 5, παράγραφος 8 — Έννοια της «μεταβίβασης συνόλου ή μέρους συνόλου αγαθών» — Μεταβίβαση της κυριότητας του αποθέματος εμπορευμάτων και του εμπορικού εξοπλισμού με ταυτόχρονη εκμίσθωση του εμπορικού ακινήτου)

(2012/C 25/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Finanzamt Lüdenscheid

κατά

Christel Schriever